

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

9 NOVEMBRE 1950.

9 NOVEMBER 1950.

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 11 de la loi du 18 juin 1930 sur la fondation de l'Institut National Belge de Radio-diffusion.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 11 der wet van 18 Juni 1930 op de stichting van het Belgisch Nationaal Instituut voor Radio-omroep.

DEVELOPPEMENTS

TOELICHTING

MESDAMES, MESSIEURS,

Le budget des non-valeurs pour 1951 chiffre à 201.216.000 francs le crédit attribué à l'I. N. R. en application des dispositions du littéra c) de l'article 11 de la loi du 18 juin 1930.

Cette subvention représente :

a) 90 % des prévisions de recettes fournies par la redevance annuelle prélevée par l'Etat sur les appareils récepteurs privés de radiodiffusion.

b) l'intégralité des prévisions de recettes de l'impôt perçu par l'Etat sur le prix de gros des tubes électroniques ou autres appareils similaires servant à la détection ou à l'amplification des signaux.

L'attribution à une entreprise parétatique des rentrées d'une taxe fiscale est en soi une mesure détestable. L'institution belge de radio-diffusion doit recevoir de l'Etat, outre ses revenus propres, une subvention mesurée aux besoins de l'Institut et aux possibilités budgétaires. Il est malsain que les dépenses de cet institut puissent s'enfler indéfiniment — et elles n'y manquent pas — à la faveur de l'appréhension de recettes essentiellement fiscales. En 1947, le crédit avait été limité à 136 millions de francs.

Au mépris de cette limitation, la dépense s'éleva à 158 millions, que l'Etat dut payer.

Le prévisions de 149 millions pour 1948 furent dépassées de 23 millions. Il en fut de même les années suivantes.

A maintes reprises, cet abus a été dénoncé tant en commission des finances qu'en séance publique de la Chambre. Rien n'y fait. Il semble que l'Institut National de Radio-diffusion constitue et entende rester une « oasis » pour son très nombreux personnel.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Op de begroting der kwade posten voor 1951 wordt het bedrag van de subsidie toegekend aan het N. I. R. bij toepassing van de bepalingen van litt. c van artikel 11 der wet van 18 Juni 1930, vastgesteld op 201.216.000 frank.

Die toelage vertegenwoordigt :

a) 90 t. h. van het voorzien bedrag der ontvangsten, opgeleverd door de jaarlijkse taxe, welke de Staat heft op de private radio-ontvangtoestellen;

b) het volledig voorziene bedrag van de ontvangsten der belasting, welke de Staat heft op de groothandelsprijs van de elektronenlampen of andere gelijkaardige toestellen voor het detecteren of het versterken van de in radio-electrische ontvangtoestellen bruikbare seinen.

De toekenning aan een parastatale onderneming van de belastingontvangsten is op zichzelf een af te keuren maatregel. Het Belgisch Nationaal Instituut voor radio-omroep moet, buiten zijn eigen inkomsten, van de Staat een subsidie ontvangen welke overeenstemt met de behoeften van het Instituut en met de begrotingsmogelijkheden. Het is een ongezonde toestand wanneer de uitgaven van dit Instituut onophoudend kunnen aangroeien — en dit is het geval — hoofdzakelijk dank zij het vooruitzicht van belastingontvangsten. In 1947, werd het krediet beperkt tot 136 miljoen frank.

Ondanks die beperking, beliepen de uitgaven 158 miljoen, welke dan door de Staat moesten worden betaald.

De ramingen, ten belope van 149 miljoen voor 1948, werden met 23 miljoen overschreden. Zulks was ook het geval tijdens de volgende jaren.

Herhaaldelijk werd dit misbruik aangeklaagd, zowel in de Commissie voor de Financiën als in openbare vergadering van de Kamer. Doch dit was tevergeefs. Het Nationaal Instituut voor radio-omroep is blijkbaar voor zijn zeer talrijk personeel een « oasis », en dat wil het blijven.

G.

Le Parlement doit assumer le contrôle des dépenses de cette entreprise et doser la subvention à elle accordée sur la base des besoins réels et stricts et compte tenu aussi de l'urgente nécessité de dégonfler le train de vie de l'Etat et de ses institutions parasitaires.

Pour la N^{me} fois, la présente proposition, déjà formulée jadis sous forme d'amendement, puis sous forme de proposition de loi, et chaque fois ajournée, invite la Chambre à prendre ses responsabilités et à mettre fin à un abus qui n'a que trop duré.

Het Parlement moet het toezicht op de uitgaven van dit bedrijf waarnemen en de dosis bepalen van de subsidie welke het haar verleent op grondslag van de werkelijke en strenge behoeften en tevens rekening houdend met de dringende noodzakelijkheid de bestaansuitgaven van de Staat en van zijn parastatale instellingen in te krimpen.

Voor de zoveelste maal wordt de Kamer door dit voorstel — hetwelk vroeger reeds werd ingediend in de vorm van een amendement en daarna als wetsvoorstel, doch telkens werd verdaagd — verzocht haar verantwoordelijkheden te nemen om een einde te maken aan een misbruik dat reeds te lang heeft geduurd.

M. PHILIPPART.

PROPOSITION DE LOI

Article premier:

Le littéra c) de l'article 11 de la loi du 18 juin 1930 sur la fondation de l'Institut National Belge de Radiodiffusion est modifié comme suit :

« c) Les subventions annuelles de l'Etat. »

Le surplus du texte du littéra c) est abrogé.

Art. 2.

La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 1951.

9 novembre 1950.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Littera c) van artikel 11 der wet van 18 Juni 1930 op de stichting van het Belgisch Nationaal Instituut voor radio-omroep wordt gewijzigd als volgt :

« c) De jaarlijkse Staatstoelagen. »

Het overige van de tekst van littera c) wordt ingetrokken.

Art. 2.

Deze wet treedt in werking op 1 Januari 1951.

9 November 1950.

M. PHILIPPART,
H. CARTON DE WIART,
H. LAMBOTTE,
J. OBLIN,
H. HEYMAN,
G. LOOS.